

РЕШЕНИЕ

№ 1890

гр. София, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Людмила Коева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12874** по описа за **2021** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), чрез процесуалния представител юрк.Ю. А., срещу Решение от 21.07.2021 г., постановено по НАХД № 12547 по описа за 2021 г. на Софийския районен съд /СРС/, НО, 23-ти състав. Със същото е отменено наказателно постановление № НП-00075/06.08.2020 г. на заместник-председател на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), с което на С. П. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 (хиляда) лева на основание чл.173, ал.1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ), за извършено нарушение на чл.38, ал.1, т.4, във вр. с чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ. Решението се обжалва, като незаконосъобразно, по съображения подробно изложени в депозираната касационна жалба. Иска се неговата отмяна и потвърждаване на издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител поддържа касационната жалба. В случай, че съдът приеме жалбата за основателна, моли да му

бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба. Претендира сторените по делото разноски.

Софийска градска прокуратура счита решението за правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима. Разгледана по същество, е неоснователна. Съображенията за това са следните:

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление № НП-00075/06.08.2020 г. на заместник-председател на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ), с което на С. П. М. е наложено административно наказание глоба в размер на 1 000 (хиляда) лева на основание чл.173, ал.1 от ЗПКОНПИ, за извършено нарушение на чл.38, ал.1, т.4, във вр. с чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ.

От фактическа страна, съдът е приел за установено, че С. П. М. бил в назначен за извънреден и пълномощен посланик на Република България в Република И. с Указ №245 от 11.12.2013 г. на президента на Р.България. Във връзка с така издадения указ, със заповед №К-59/27.01.2014 г. на министъра на външните работи, М. бил командирован в Посолството на Р.България в И.-Д. за времето от 09.02.2014 г. до 08.02.2018 г., като срокът бил удължен до 31.08.2018 г. със заповед №К-354/10.07.2018 г.

Със заповед №К-571/31.08.2018 г. на министъра на външните работи, считано от 01.09.2018 г. командировката на ответника в Посолството на Р.България в И.-Д. била прекратена. Заповедта била връчена на М. на 10.01.2019 г.

С Указ №121 от 17.05.2019 г. на президента на Република България С. П. М. бил освободен от длъжността извънреден и пълномощен посланик на Р. България в Република И..

На 16.01.2020 г. служители на КПКОНПИ извършили проверка в Дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени да подават декларация за имущество и интереси. В хода на проверката се установило, че С. М. не е подавал декларация както по чл.38, ал.1, т.4 от ЗПКОНПИ, така и по чл.38, ал.1, т. 3 от същия закон. Свидетелката М. Матова, на длъжност държавен инспектор в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ приела, че М. не е подал така наречената финална декларация и изпратила на 03.02.2020 г. покана за явяването му на 12.02.2020 г. за съставяне на акт за установяване на административно нарушение. На 12.02.2020 г., на М. бил съставен АУАН за това, че като задължено лице по чл.6, ал.1, т.37 от ЗПКОНПИ, не е подал декларация по чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ в едномесечен срок от изтичането на една година след подаване на декларацията по чл.38, ал.1, т.3 от ЗПКОНПИ, а именно от 01.09.2018 г. до 01.10.2019 г. Деянито е квалифицирано като нарушение по чл.38, ал.1, т.4, във вр. с чл. 173, ал.1 от

ЗПКОНПИ.

Жалбоподателят е вписал в акта писмени възражения, че не е длъжен да подава декларация поради обстоятелството, че не е освободен от длъжността извънреден и пълномощен посланик с указ на президента. Независимо от това, въз основа на съставения АУАН, е издадено атакуваното наказателно постановление №НП-0075/06.08.2020 г.

За да отмени процесното НП, съдът е приел, че при съставяне на АУАН и НП неправилно е приложен материалният закон. Съгласно разпоредбата на чл.69, ал.1 от Закона за дипломатическата служба, министърът на външните работи издава заповед за прекратяване на дългосрочната задгранична командировка на извънреден и пълномощен посланик или на постоянен представител на Република България при международните правителствени организации, след издаването на указ на президента на Р.България за освобождаването му, като разпоредбата е обявена за противоконституционна в частта „след изтичане на задграничния му мандат по този закон или“ с Решение №11 от 22.11.2011 г. на Конституционния съд по к.д.№8/2011 г., тъй като по този начин се заобикаля разпоредбата на чл.98, т.6 от Конституцията на Р.България и практически се дава възможност на министъра на външните работи да упражни правомощие, което основният закон на страната е резервирал изключително за президента на републиката. Към момента на издаване на заповед №К-571/31.08.2018 г. не е бил издаден указ на президента за освобождаване на М. от длъжността извънреден и пълномощен посланик на Р.България в Република И.. Освен това чл.68 от ЗДС, посочен в заповедта на министъра, касае прекратяване на дългосрочна командировка на служител, а чл.69 от същия закон урежда прекратяването на дългосрочната командировка на ръководител на задгранично представителство, който е задължено лице по смисъла на чл.6, ал.1, т.37 от ЗПКОНПИ. С оглед на това, въззивния съд е приел, че ответникът е бил освободен от длъжността извънреден и пълномощен посланик на Р.България в Република И. едва с Указ №121 от 17.05.2019 г. на президента на РБ, съответно към датата на съставяне на АУАН и издаване на НП за М. все още не е било възникнало задължение за подаване на декларация по чл.38, ал.1, т.4от ЗКОНПИ.

Касационната инстанция напълно споделя изводите на въззивния съд.

Съдът счита, че районния съд е постановил решение в съответствие с процесуалния и материалния закон. Ето защо, същото следва да бъде оставено в сила.

По отношение на искането на ответника по касационната жалба за присъждане на сторените пред настоящата инстанция разноски, съдът счита че същото е основателно и следва да бъде уважено. Процесуалното представителство на жалбоподателя в производството по делото е осъществено от адвокат, който е бил надлежно упълномощен и който в съдебно заседание претендира изплащане на възнаграждение в минимален размер. Настоящата инстанция счита, че искането на процесуалния представител на ответника следва да бъде уважено и в тежест на касатора следва да бъдат възложени сторените от ответника по касационната жалба разноски от 250 (двеста и петдесет) лева, посочени в Договор за правна помощ от 21.01.2022 г.

По изложените съображения, и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.07.2021 г., постановено по НАХД № 12547 по описа за 2021 г. на Софийския районен съд, НО, 23-ти състав.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, с адрес: [населено място], пл. „Св. Неделя“ №6, с ЕИК[ЕИК], да заплати на С. П. М. сумата в размер на 250 (двеста и петдесет) лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение, сторени пред настоящата инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.